

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इत्यार० नै० आ० पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥३॥ तानिति ॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥

एवमुक्तः प्रत्युवाच भगवान्मुनिपुंगवः ॥ जीर्णतद्विमयातोयमुपायो न्यः प्रचिंत्यतां ॥ १६ ॥ पूरणार्थं समुद्रस्य भवद्विर्यत्नमास्थितैः ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं महर्षे
भीवितात्मनः ॥ १७ ॥ विस्मिताश्च विषण्णाश्च बभूवुः सहिताः सुराः ॥ परस्परमनुज्ञाप्य प्रणम्य मुनिपुंगवं ॥ १८ ॥ प्रजाः सर्वमहाराजविप्रजग्मुर्यथागतं ॥ त्रि
दशा विष्णुना सार्धमुपजग्मुः पितामहं ॥ १९ ॥ पूरणार्थं समुद्रस्य मंत्रयित्वा पुनः पुनः ॥ ऊचुः प्रांजलयः सर्वे सागरस्याभिपूरणं ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते आ
रण्यके पर्वणि तीर्थ० लोमश तीर्थयात्रायां अगस्त्योपाख्यानं पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥३॥ लोमश उवाच तानुवाच समे
तांस्तु ब्रह्मालोकपितामहः ॥ गच्छध्वं विबुधाः सर्वे यथाकामं यथेप्सितं ॥ १॥ महाकालयोगेन प्रकृतिं यास्यते ऽर्णवः ॥ ज्ञातींश्च कारणं कृत्वा महाराज्ञो भगीरथा
त् ॥ २॥ पितामहवचः श्रुत्वा सर्वे विबुधसत्तमाः ॥ कालयोगं प्रतीक्षं तो जग्मुश्चापि यथागतं ॥ ३॥ युधिष्ठिर उवाच कथं वै ज्ञातयो ब्रह्मन् कारणं चात्र किं
मुने ॥ कथं समुद्रः पूर्णश्च भगीरथ प्रतिश्रयात् ॥ ४॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरेण तपोधन ॥ कथ्यमानं त्वया विप्रराज्ञां चरितमुत्तमं ॥ ५॥ वैशंपायन उवाच
एवमुक्तस्तु विप्रद्रोधं मराज्ञां महात्मना ॥ कथयामास माहात्म्यं सागरस्य महात्मनः ॥ ६॥ लोमश उवाच इक्ष्वाकूणां कुले जातः सगरो नाम पार्थिवः ॥ रूप
सत्त्वबलोपेतः सचापुत्रः प्रतापवान् ॥ ७॥ सहैह यान्समुत्साद्य तालजं घांश्च भारत ॥ वशं कृत्वा राजन्यान् स्वराज्यमन्वशासत ॥ ८॥ तस्य भार्यैर्बभूवुः रूपयौवन
दर्पिते ॥ वैदर्भी भरतश्चेष्टुशैव्या च भरतर्षभ ॥ ९॥ सपुत्रकामो नृपतिस्तप्यते स्म महत्तपः ॥ पत्नीभ्यां सहराजेंद्रकैलासं गिरिमाश्रितः ॥ १०॥ सतप्यमानः सुमहत्त
पोयोगसमन्वितः ॥ आससाद महात्मानं व्यक्षं त्रिपुरमर्दनं ॥ ११॥ शंकरं भवमीशानं पिनाकिं शूलपाणिनं ॥ व्यंबकं शिवमुग्रेशं बहुरूपमुमापतिं ॥ १२॥ स
तंहृद्वैववरं पत्नीभ्यां सहितो नृपः ॥ प्रणिपत्य महाबाहुः पुत्रार्थं समयाचत ॥ १३॥ तं प्रीतिमान्हरः प्राह स भार्यैर्नृपसत्तमं ॥ यस्मिन् नृतामुहूर्तं ऽहं त्वये हनृपते वरं ॥
॥ १४॥ षष्टिः पुत्रसहस्राणि शूराः परमदर्पिताः ॥ एकस्यां संभविष्यंति पत्न्यां नरवरोत्तम ॥ १५॥ ते चैव सर्वे सहिताः क्षयं यास्यंति पार्थिव ॥ एको वंशधरः शूर एक
स्यां संभविष्यति ॥ १६॥ एवमुक्त्वा तु तं रुद्रस्तत्रैवांतरधीयत ॥ सचापि सगरो राजा जगाम स्वं निवेशनं ॥ १७॥ पत्नीभ्यां सहितस्तत्र सोतिष्ठ मनस्तदा ॥ तस्य
तेमनुजश्चेष्टु भार्यैकमललोचने ॥ १८॥ वैदर्भी चैव शैव्या च गर्भिण्यौ संवभूवतुः ॥ ततः कालेन वैदर्भी गर्भां लोबुं व्यजायत ॥ १९॥